

eller banklignende virksomhed og pengeformidling og alt det her, som har fungeret så dejligt så længe. Men tiden skrider, og udviklingen kræver et skålpund kød, og det skal den så få, og vi stemmer for.

Må jeg til hr. Frank Aaen sige, at når han betvivler, om Folketinget kan vedtage en lov, hvis fulde økonomiske konsekvenser Folketinget ikke kan overskue, vil jeg dertil sige, at vi tit er i en sådan situation, enten fordi vi ikke har formålet af afdække det hele, eller fordi det ikke er muligt at udsige nøjagtigt om fremtidens talstørrelser og udviklinger i øvrigt. Og uden at opkaste mig til statsretskyndig vil jeg sige, at det klart er i Folketingets flertals hånd til enhver tid at bestemme, om man føler sig tilstrækkeligt informeret til at beslutte noget. Det kan vist ikke være anderledes, så af den årsag skal hr. Frank Aaen ikke sove dårligt i den kommende nat.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg sover normalt ganske udmærket, men jeg vil sige, at det burde man ikke gøre, når man bare accepterer, at vi ikke får tingene fuldt belyst i almindelighed, og slet ikke i denne sag, for dér ved vi, at der fuskes med regnskabstallene forstået på den måde, at i det finanslovforlig, der er indgået mellem regeringen og De Konservative, er der i de samlede virkninger af det forlig indregnet plusposten fra salget af aktiver for Giroen, mens minusposten: tabet af skatteprovenu på grund af den valgte fusionsmodel, ikke er indregnet. Derfor er det fusk, det, der lægges frem, og derfor burde et flertal her i Folketings-salen faktisk sige, at vi har brug for at få hele sagen belyst. Vi snakker ikke om småpenge, vi snakker om adskillige hundrede millioner på minussiden, som ikke bliver indregnet.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Nu skal jeg ikke forlænge debatten unødigt, men der skal lige være en lille kommentar til hr. Melchior.

Det er jo ikke første gang, vi hører hr. Melchior her fra talerstolen. Jeg ved ikke med hensyn til den pågældende historie, vi lige hørte, men der er i hvert fald en del historier fra hr. Arne Melchior om forskellige oplevelser, og det er selvfølgelig også erfaringer, man skal tage ved lære af.

Når jeg hørte hr. Arne Melchior her fra talerstolen, så var jeg lige ved at sige, at konklusio-

nen skulle være, at Centrum-Demokraterne stemte imod. Der var faktisk ikke nogen argumenter for at gennemføre det her forslag, men tværtimod var der en meget stor skepsis med hensyn til det, der sker her.

Og til det dér med de historier om, at man på et eller andet tidspunkt, når man er i udlandet, møder en person, der har en holdning, der lige passer til ens egen holdning, så er det jo omkostningsfrit at stå her fra Folketingets talerstol og fortælle det. Ingen har jo mulighed for at kontrollere det. Ikke at jeg drager det i tvivl, som hr. Arne Melchior siger, men jeg mener bare, at det er en meget, meget let måde at argumentere på.

Jeg synes, hr. Arne Melchior skulle gå herop og komme med nogle virkelig gode argumenter for netop at stemme for det her forslag, hvilket jeg går ud fra og kan høre på hr. Arne Melchior at man gør fra Centrum-Demokraternes side.

(Kort bemærkning).

H.P. Clausen (KF):

Nu har jeg af gode grunde ikke haft tid til at slå tilbage i Folketingstidende, men min hukommelse er god nok, og jeg kan huske, at den schweiziske bankdirektør tidligere har været nævnt af hr. Arne Melchior her fra talerstolen, uden at det fik os i Det Konservative Folkeparti og i øvrigt heller ikke Venstre til at ændre standpunkt med hensyn til det princip, at staten ikke bør drive bankvirksomhed, og vi er glade for den afhændelse, der nu finder sted. Det gjorde jeg rede for, dengang vi talte om bankdirektøren.

Denne gang kan jeg så overlade det til trafikministeren at prøve at overbevise hr. Arne Melchior om fordelene ved de forslag, vi gentager her, og jeg må jo konstatere, at jeg ikke alene, som jeg gjorde før, må takke ministeren for arbejdet med forslaget, men også takke ham for, at han har kunnet holde disciplinen i regeringspartierne.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jamen jeg tør da slet ikke udelukke, at jeg har nævnt ham tidligere. Da jeg ikke taler efter manuskript, kan det jo godt ske, at man med adskillige års mellemrum kommer med en tilsvarende beretning eller argument. Mon ikke det er sket for hr. H.P. Clausen også både i hans egenskab af professor og minister og udvalgsformand? Det vil jeg næsten antage kunne påvises.